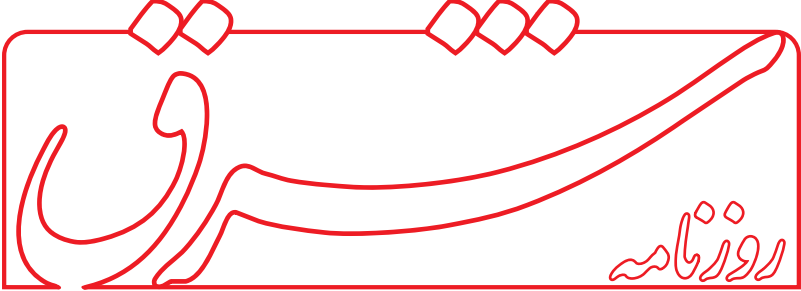

روزنامه شرق

روزنامه سیاسی، اقتصادی، فرهنگی، اجتماعی، ورزشی صبح ایران صاحب امتیاز و مدیر مسئول: مهدی رحمانیان نشانی: میدان آرژانتین،خیابان الوند، کوچه آرشیا، پلاک ۶ تلفن: ۸۸۶۵۴۳۹-۰۹۲ نمابر: ۸۸۸۸۰۷۱۹ تلفن آگهی‌ها: ۸۸۱۹۲۸۷۷ امور مشترکین: تلفن: ۲۳-۸۸۸۱۴۲۳ توزیع شرکت پیام‌رسان پیروز تلفن: ۵-۶۶۲۷۲۱۳۰ چاپ: گل‌ریز تلفن: ۶۶۷۹۵۴۴۲ www.sharhdaily.ir

تهران : اذان ظهر ۱۳:۰۸ اذان مغرب ۲۰:۴۵ اذان صبح فردا ۴:۰۵ طلوع آفتاب ۵:۵۲

شنبه ۸ تیر ۱۳۹۲ ۲۰ شعبان ۱۴۳۴ ۲۹ ژوئن ۲۰۱۳ سال دهم شماره ۱۷۶۸ ۱۶صفحه

آنجلینا جولی؛ نخستین زن بازیگر فهرست فوربس

مهر: سایت فوربس که هر سال با معرفی صد چهره تاثیر گذار عالم هنر و فرهنگ، مهم‌ترین شخصیت‌ها را در عرصه سینما، موسیقی، نویسندگی و ورزش انتخاب می‌کند دیروز فهرست امسالش را منتشر کرد که هفت‌چهره سینمایی نیز این‌بار به آن راه یافته‌اند. بالاترین مکانی که نصیب یک چهره سینمایی شده مکان سوم است که به استیون اسپیلبرگ کارگردان و تهیه‌کننده سینما تعلق گرفته‌است. لئوناردو دی کاپریو در جایگاه ۲۱ و در میان بازیگران زن، آنجلینا جولی در مکان ۴۱ قرار گرفته است. او سال پیش ۳۳میلیون دلار درآمد هم داشت.

نقد فرهنگ

چرا تمام نمی‌شود این فیلم؟

● **روبرت صافاریان**

● فیلم تمام می‌شود. چراغ‌ها روشن می‌شود و می‌توانی خستگی، گیجی و پلانکلیفی را در چهره‌های بینندگان که همه از دوستان و آشنایان فیلمساز شهیر و از افتخارات سینمای کشور و از مدعوین این جلسه نمایش خصوصی هستند، ببینی. پرسشی طبیعی در فضا موج می‌زند و پاسخ می‌طلبد. «فیلم چطور بود؟» پرسشی که به زبان نمی‌آید. اما آرام‌آرام پاسخ‌هایی از این‌سو و آن‌سو شنیده می‌شود: زیبایی تصویرهایش خیره‌کننده بود. از فلائی انتظار دیگری هم نمی‌شود داشت. خوب نفهمیدم، گمانم باید با فرهنگی که فیلم از آن می‌آید آشنایی داشت. باز فلائی طلاق ما را به کار گرفته است (به یک مفهوم مثبت. یعنی برای درک این فیلم باید زحمت کشید). این کارها را با یکبار دیدن نمی‌شود فهمید، باید دوباره دید. خوب نفهمیدم، اما تصویرهایش فوق‌العاده زیبا بود.

راستی وقتی فیلمی را نمی‌فهمیم، حوصله‌مان سر می‌رود، دلمان می‌خواهد فیلم هرچه زودتر تمام شود و خلاص شویم، مشکل کجاست؟ در فیلم یا در ما؟ چگونه می‌شود فهمید فیلم خوب نبوده است، یا ما توانایی یا سلیقه یا فرهنگ لازم را برای درک آن نداشته‌ایم؟

و وقتی فیلمساز، فیلمساز مشهوری است، پاسخ دادن به این پرسش دشوارتر می‌شود.

نام و شهرت فیلمساز مهم است. این نام و شهرت رایگان به دست نیامده است. فیلمساز ما فیلم‌های خوبی ساخته‌است که همین بینندگان بعد از دیدن آنها با شوق درباره تاثیر نیرومند آنها بر خود سخن گفته‌اند. علاوه بر این منتقدان مشهور (که آنها هم شهرتشان دست‌کم تا حدودی مدیون دانش و تجربه‌شان در فیلم‌بینی است) از فیلمساز ما به‌عنوان فیلمسازی با استعداد سخن گفته‌اند. تردید نیست که اگر این فیلم را جوانی تازه‌کار ساخته بود، بینندگان راحت‌تر به خود اجازه می‌دادند از ملال‌آور بودن فیلم و ناتوانی فیلمساز در خلق ساختار روایی منسجم حرف بزنند و سخنان طعنه‌آمیز و حتی توهین‌آمیز بگویند. بله نام فیلمساز مهم است و بحق مهم است.

اما نقش تماشاگر و استقلال رای او در این میان چیست؟

در تعامل مخاطب و اثر هنری، مهم‌ترین نکته این است که بیننده درباره احساس خود نسبت به فیلم به خود دروغ نگوید. اگر فیلم برایش بی‌معنا و خسته‌کننده بوده، بپذیرد که چنین بوده و این را با صدای بلند بگوید. این امر البته هنوز دلیل نمی‌شود که فیلم، فیلم بدی بوده است. این تنها به این معناست که یکی از ارتباط‌های فیلم-بیننده ناموفق بوده است. ارتباط شکل نگرفته و بیننده بیش از آنکه از تماشای فیلم لذت ببرد از آن بیزار شده است. تا این واقعیت به زبان نیاید نمی‌توان درباره دلایل آن بحث کرد. اما همین موضوع به‌ظاهر ساده و آسان همیشه به آسانی اتفاق نمی‌افتد و در مورد بسیاری از آدم‌ها و حتی منتقد‌ها اصلا اتفاق نمی‌افتد.

فیلم تمام می‌شود. تعارف‌ها و سلام‌وعلیک‌ها و تبریک‌ها و همه می‌روند به خانه‌هایشان و بعد تلفنی یا در دیدارهای جداگانه بینندگان مبادی‌آداب، اظهارنظرهای واقعی و تند یا نتیجه‌گیری‌های جهانشمول: فیلمساز دیگر به پایان خط رسیده است. ادا و اطوار بود. این سینما به درد مردم نمی‌خورد...

همان‌طور که در ابتدا نیازی به استدلال نبود، در اینجا هم نیست. آنچه در این میان فدا می‌شود بحث جدی و نگاه منتقدانه به فیلم است. چنین است سایه سنگین فضای اجتماعی و اظهارنظرهای وادرو در درباره فیلم‌ها و البته انواع دیگر آثار هنری. و چنین است سایه سنگین نام و شهرت و فشار سنگین رابطه چشم‌درچشم بر اظهارنظر صریح‌ترین و بی‌تعارف‌ترین آدم‌ها، و این فضایی است که دشمن نقد است.

من برای اینکه رابطه دوستی با فیلمساز روی نوشته‌هایم تاثیر نگذارد، حتی‌الامکان از آشنایی شخصی با فیلمسازان صاحب‌نام پرهیز کرده‌ام. اما این راه‌حل هم همیشه شدنی و مطلوب نیست. زندگی و حضور درازمدت در یک فضای فرهنگی مشترک گاه آشنایی‌ها را اجتناب‌ناپذیر می‌سازد و برخی از این آشنایی‌ها می‌توانند جذاب و مفید باشند.

این‌ها که گفتیم همه درست، اما فیلمساز اگر خود شیفته نام خود نباشد و خود را مولفی بری از اشتباه نپندارد، اگر دست‌کم خود با خود بی‌پرده باشد، در پایان همین جلسات می‌تواند خستگی و ملال یا برعکس شور و شوق یک تجربه لذتبخش را در چهره‌ها، صداها و نگاه‌های بینندگان بخواند.

گزارش میدانی

گزارش اختصاصی از تهدید بزرگ جام‌جهانی فوتبال

عاشقان فوتبال حالا زیر توپ می‌زنند!

مزدک علی‌نظری ـ اورلی لوبیز (ریودوژانئرو)

«ملت برزیل خسته شده است؛ خسته از دین فرزندان خود در راهروهای بیمارستان در انتظار، انتظار وسایل بهداشتی و قرص و دوا برای ادامه زندگی»-این حرف‌هایی است که «روماریو» ستاره سابق طلایی‌پوشان در ویدیویی که اخیراً منتشر کرده، به زبان می‌آورد. جام کنفدراسیون‌ها برای سرزمینی که همه مردم دنیا آن را با فوتبال می‌شناسند، یک شکست تمام‌عیار بود. بزرگ‌ترین بحران چند دهه اخیر و شاید گسترده‌ترین اعتراضات تمام تاریخ کشور برزیل، همزمان با این جام شروع شده و حتی فوتبالیستی مثل روماریو را هم به انتقاد واداشته است. در مقابل، البته اغلب فوتبالی‌ها نظر دیگری دارند. آنها جام‌چهرانی ۲۰۱۴ را یک فرصت عالی برای قدرت‌نمایی و فتح دوباره قله فوتبال می‌دانند. «پله» پیر و «رونالدو» چاقی مهم‌ترین اهالی فوتبال بودند که با حضور در تلویزیون، علیه معترضان صحبت کردند. حمایت آنها از دولت باعث شد خیلی‌ها از این دو ستاره سابق منتفر شوند و در شبکه‌های اجتماعی و تجمعات دست به مسخره‌کردنشان بزنند. «دیپلما روسف» رئیس‌جمهور - که سفر هفته آینده‌اش به ژاپن را لغو کرد- هم در تلویزیون حاضر شد و به تظاهرکنندگان گفت که پیام ملت را شنیده است. او قول داد با تمام امکانات علیه فساد و رشوه‌خواری مبارزه کرده و برای بهبود شرایط زندگی مردم برنامه‌ریزی کند. معترضان برزیلی به هزینه ۱۰ (میلیاردیورویی) برگزاری این بازی‌ها اعتراض دارند. اما دولت می‌گوید این هزینه‌ها توسط اسپانسرهای خصوصی تامین می‌شود و به هیچ‌وجه از بودجه دولتی و به ضرر برنامه‌های بهداشتی و آموزشی نخواهد بود. اصل حرف معترضان، همین کمبود امکانات بهداشتی و آموزشی در برزیل است.

فقط برای ۲۰ سنت ناقابل!

ظاهراً همه‌چیز از گران شدن نرخ حمل‌ونقل عمومی شروع شد. اوایل این ماه (ژوئن) دولت تصمیم گرفت ۲۰سنت روی قیمت بلیت اتوبوس‌ها بکشد، فقط ۲۰سنت ناقابل! اما این ظاهر آشنایی بود که از خیلی قبل‌تر داشت از درون، هیزم بحران را می‌سوزاند. زمره مخالفت‌ها با میزبانی جام‌چهرانی و المپیک ۲۰۱۶ ریو از مدت‌ها پیش شروع شده بود و گروه Anonymous برزیل با استفاده از فرصت جام کنفدراسیون‌ها، در فیس‌بوک فراخوان راهپیمایی دادند. اولویت‌داندن به بهداشت و درمان، آموزش‌وپرورش، ارتقای فرهنگی، مبارزه با فساد اداری و... خواسته‌های اصلی آنها بود و بلیت اتوبوس فقط یک پله بانه بود. در ریودوژانئرو، تمرکز تظاهرات در مرکز شهر و خیابان «پرزیدنت وورگس» است. قرار شده تمام دوشنبه‌ها و پنجشنبه‌ها راهپیمایی ادامه داشته باشد و گرچه با عقب‌نشینی شهردار و رئیس‌جمهور قیمت بلیت اتوبوس به نرخ سابق برگشت، اما گویا تنور مطالبه از دولت تازه گرم شده!افشار مختلف در این تظاهرات شرکت می‌کنند و مثلاً در میتینگ‌های قبلی وکلای دادگستری یا دکتر و پرستارها با تجهیزات پزشکی برای کمک به

برداشت آخر

بزرگداشت بهرام عکاشه

معلمی که هیچگاه احساس باز نشستگی نمی‌کند

گروه علم: به پاس ۲۵سال خدمت استاد «بهرام عکاشه»، پیشگام دانش ژانرلشناسی در ایران، روز پنجشنبه مراسم نکوداشتی با حضور جمعی از استادان، دانشجویان و فعالان حوزه ژانرلشناسی در تالار دکتر شریعتی کنیخانه‌حسینیته ارشاد برگزار شد. در این مراسم که به همت و پیشنهاد دکتر «مهدی زارع» معاون پژوهشی پژوهشگاه بین‌المللی ژانرلشناسی و مهندسی ژانرله برگزار شد، تعدادی از دانشجویان سابق و همکاران کنونی دکتر «عکاشه»، از جمله دکتر «صراهه کامالیان»، دکتر «احسن معماریان» و دکتر «محمد آریامنش» سخنرانی کردند. دکتر «سیدرضا مهریان» نیز شعری را در وصف دکتر «عکاشه» قرائت کرد. در ادامه دکتر «بهرام عکاشه» طی سخنانی با تقدیر از بنیان و شرکت‌کنندگان در این مراسم گفت: «احساس خوبی در این مراسم به بنده دست داد و به همین دلیل می‌کنم چندین سال چون شده‌ام». وی مراسم پاسداشت ۲۵سال تلاش و خدمت خود به ژانرلشناسی ایران را هم فرصتی برای اطلاع‌رسانی و هشدار درخصوص ژانرله دانست و برای ارتقای آماجگی و ایمنی در مقابل ژانرله در کشور هشت پیشنهاد ارائه کرد که شامل: برنامه‌ریزی برای مقابله با ژانرله، درک بنیادی بحران‌های ناشی از ژانرله، اصلاح اساسی آیین‌نامه‌های کنونی و عمل‌گرا کردن آنها،

فیلمی از اصغر فرهادی

برنامه ی سینماهای:

آزادی، فرهنگ، آفریقا، ایران، پردیس شکوفه، پردیس ملت، پردیس زندگی، اریکه ایرانیان، عصر جدید، سپیده، ماندانا، فلسطین، مرکز۷، جوان و سمرقند

www.filmiran.com